

- α) Υπήρχαν οριζόντιες συμφωνίες μεταξύ της Asociación de Operadores Petrolíferos (AOP) και των μελών της, οι οποίες περιόριζαν τον μεταξύ τους ανταγωνισμό.
- β) Υπήρχε παράβαση των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ λόγω στηρίξεως των τιμών πώλησεως στο κοινό.
- γ) Η REPSOL παρέβη την κατά το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 εκδοθείσα απόφαση 2006/446/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP)· η εν λόγω παράβαση έχει δε αξιόποινες συνέπειες.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να επιβάλλει σε βάρος της REPSOL οποιοδήποτε από τα μέτρα που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 για την περίπτωση που οι εμπλεκόμενοι παρέβησαν τις υποχρεώσεις τους.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, καθώς και από παραβίαση της αρχής του αμέσου αποτελέσματος του κοινοτικού δικαίου.
- Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται συναφώς ότι η Επιτροπή, έχοντας υπόψη τις διαπιστώσεις της Autoridad Nacional de la Competencia, δεν μπορεί να εμποδίσει την παράβαση των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η REPSOL, κατόπιν της συμπεριφοράς της που συνίστατο στον καθορισμό των τιμών πώλησεως· πράγματι, τα διαπιστωθέντα από την Autoridad Nacional de la Competencia πραγματικά περιστατικά, σε σχέση με την παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, θα έπρεπε να αρκούν στην Επιτροπή για να θεωρήσει την παράβαση των υποχρεώσεων της REPSOL πλήρως αποδεδειγμένη· και ότι
- η μη παρέμβαση της Επιτροπής προ μιας παραβάσεως της περί των υποχρεώσεων αποφάσεως, επειδή έκρινε ότι είχε συναφώς διακριτική ευχέρεια, θα έθετε σε κίνδυνο την ίδια την ουσία των μηχανισμών στους οποίους υπόκειται η αποδοχή κάποιων υποχρεώσεων ως εναλλακτική λύση για την κίνηση διαδικασίας για την επιβολή ποινών, μετατρέποντας τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής σε αυθαίρετη εξουσία, ικανή να προκαλέσει κατάφωρη άρνηση παροχής έννομης προστασίας.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 23, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 24, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.
- Κατά τις προσφεύγουσες, κατόπιν παραβάσεως του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, όπως είναι αυτή που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, η Επιτροπή οφείλει να επιβάλλει τα πρόστιμα και τη χρηματική ποινή που προβλέπονται από τις αναφερθείσες διατάξεις.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2011 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-343/11)

(2011/C 252/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, M. de Ree, B. Koorman και C. Schillemans)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της κοινοποιηθείσας στις 18 Απριλίου 2011 αποφάσεως 2011/244/ΕΕ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2011, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που το άρθρο της 1 έχει σχέση με τις Κάτω Χώρες και στο μέτρο που αφορά τον αποκλεισμό ποσού 22 691 407,79 ευρώ από τη χρηματοδότηση ο οποίος επιβλήθηκε επί των δαπανών που δηλώθηκαν κατά τα έτη 2006-2008 στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων και της αναγνώρισεως οργανώσεων παραγωγών·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην απόφαση 2011/244/ΕΕ η Επιτροπή θεώρησε ως γενικά έξοδα παραγωγής υπό την έννοια του παραρτήματος II του κανονισμού 1433/2003⁽¹⁾ όλα τα έξοδα που έχουν σχέση με την εκτύπωση σε συσκευασίες, ανεξαρτήτως της φύσεως και του σκοπού των εκτυπώσεων αυτών, και έτσι δεν έλαβε υπόψη για κοινοτική χρηματοδότηση τα έξοδα αυτά. Η Ολλανδική Κυβέρνηση διατείνεται ότι εκτυπώσεις σε συσκευασίες με σήμα οργανώσεων παραγωγών, οι οποίες εκτυπώσεις έχουν ως σκοπό την προώθηση των πωλήσεων, πρέπει να θεωρηθούν ως γενική προβολή και/ή προβολή σημάτων ποιότητας και ως προβολή σημάτων οργανώσεων παραγωγών. Βάσει του παραρτήματος I του κανονισμού 1433/2003, τα έξοδα για τέτοιες ενέργειες κάλλιστα λαμβάνονται υπόψη για χρηματοδότηση.

Περαιτέρω, στην απόφαση 2011/244/ΕΕ η Επιτροπή απέκλεισε εξ ολοκλήρου από τη χρηματοδότηση τις δαπάνες στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων της οργανώσεως παραγωγών FresQ για τις περιόδους εμπορίας 2004 έως 2007, με βάση την κρίση ότι η εν λόγω οργάνωση παραγωγών δεν πληροί τις προϋποθέσεις αναγνώρισεως κατά τον κανονισμό 2200/96⁽²⁾ και τον κανονισμό 1433/2003. Η Επιτροπή στηρίζει την κρίση αυτή στη διαπίστωση ότι ορισμένες θυγατρικές της FresQ διοχετεύουν τα προϊόντα μόνον

ενός παραγωγού και ότι, ως συνέπεια της φερόμενης επιρροής του παραγωγού αυτού στη θυγατρική, η FresQ δεν επιτελεί πια την κεντρική διαχειριστική λειτουργία της όσον αφορά τη διοχέτευση της παραγωγής και τον καθορισμό των τιμών. Η Ολλανδική Κυβέρνηση αντιτάσσεται στην κρίση αυτή και στο συνακόλουθο συμπέρασμα ότι οι ολλανδικές αρχές έπρεπε να άρουν την αναγνώριση της οργανώσεως παραγωγών FresQ.

Το προσφεύγον διατυπώνει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999⁽¹⁾ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 15 του κανονισμού 2200/96 και το άρθρο 8 σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημεία 8 και 9, του κανονισμού 1433/2003, επειδή δαπάνες για εκτυλώσεις σε συσκευασίες θεωρήθηκαν γενικά έξοδα παραγωγής και, επομένως, αποκλείστηκαν από τη χρηματοδότηση.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999 και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, σε συνδυασμό με το άρθρο 11 του κανονισμού 2200/96 και τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού 1432/2003, επειδή εξήχθη το συμπέρασμα ότι τα κριτήρια αναγνώρισεως δεν ελήφθησαν υπόψη από την οργάνωση παραγωγών FresQ.
- 3) Με τον επικουρικό τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999 και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, σε συνδυασμό με το άρθρο 21 του κανονισμού 1433/2003, επειδή ολόκληρη η ενίσχυση που η FresQ είχε λάβει για τις περιόδους εμπορίας 2004 έως 2007 δεν ελήφθη υπόψη για κοινοτική συγχρηματοδότηση.
- 4) Με τον επικουρικό τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999 και του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, επειδή το ποσό της δημοσιονομικής διορθώσεως είναι δυσανάλογο με τον πραγματικό χρηματοοικονομικό κίνδυνο για το Γεωργικό Ταμείο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1433/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και τη χρηματοδοτική ενίσχυση (ΕΕ L 203, σ. 25).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σποροκμηπυτικών (ΕΕ L 297, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 7ης Ιουλίου 2011 — Bruno Gollnisch κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-346/11)

(2011/C 252/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bruno Gollnisch (Limonest, Γαλλία)
(εκπρόσωπος: G. Dubois, δικηγόρος)

Καθου-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το από 10 Μαΐου 2011 σχετικό με την άρση της ασυλίας του ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με το οποίο εγκρίθηκε η έκθεση με αριθμό A7-0155/2011·

— να του επιδικάσει το ποσό των 8 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης·

— να του επιδικάσει το ποσό των 4 000 ευρώ για έξοδα αμοιβής δικηγόρου και προετοιμασίας της παρούσας προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ζητεί, αφενός, την ακύρωση του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 10ης Μαΐου 2011, με το οποίο εγκρίθηκε έκθεση της επιτροπής νομικών θεμάτων (A/-0155/2011) και απερρίφθη αίτηση υπερασπίσεως των ασυλιών και προνομίων του Bruno Gollnisch [2010/2284(IMM)] και, αφετέρου, χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω της εγκρίσεως του προσβαλλομένου ψηφίσματος.

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου της 8ης Απριλίου 1965 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την υποχρέωση εφαρμογής εν προκειμένω του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από τη μη τήρηση της πάγιας πρακτικής της επιτροπής νομικών θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά το δίκαιο της Ένωσης και την προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.